

cielle Redegørelse, der staar til Rigsdagens Disposition — udtaler Nationalbankdirektør Ussing sig nærmere om Ordningen af 9. Juli. Jeg maa sige, at dette Indlæg af Nationalbankdirektøren, der vistnok er tænkt som en Art Forsvarsindlæg, en Slags Defensorat, efter min Formening er det mest straalende Anklageindlæg i denne Sag, som tænkes kan. Nationalbanken, skriver Direktør Ussing, tog sit Udgangspunkt fra, hvad Landmandsbanken selv erkendte at have tabt; det er ordret citeret. Deri tog Nationalbanken sit Udgangspunkt for den Ordning, der blev truffet i Juli Maaned. Og med hvilken Motivering gjorde man det? Jo, hedder det, for at udskyde en Landskatastrofe. Efter at have hørt den højtærede Finansminister udtale sig, forstaar jeg, at Grunden til, at Regeringen paa det daværende Tidspunkt nægtede at lade Staten gribe ind, ogsaa var Ønsket om at udskyde Landskatastrofen, altsaa det helt misvisende Forhold, at Nationalbanken tager sit Udgangspunkt i en ganske anden Vurdering end den, som den sagkyndige Bankspektør havde angivet, og som Nationalbanken, naar den skred til en saa ekstraordinær Forholdsregel, selvsagt burde tage til Udgangspunkt i Stedet for det Tab, som Landmandsbanken selv erkendte at have lidt — dette Misforhold er altsaa motiveret ved, at det gjaldt om at udskyde en Landskatastrofe. Nu vil jeg gerne spørge, om ikke alle Erfaringer, alle bankpolitiske, alle økonomisk-politiske Erfaringer tilstrækkeligt har bevist, at en Katastrofe og navnlig en økonomisk Landskatastrofe bliver det ikke lettere at afværge ved at udskyde den. Det plejer at være lettere at raade Bod paa den ved snarest muligt at skride til Foranstaltninger imod den. Men Motiveringen for, at man ikke i Juli Maaned skred til Foranstaltninger, som man efter de foreliggende Oplysninger havde virkelig Grund til at antage vilde være effektive, er altsaa den, at man vilde udskyde en Landskatastrofe. Det forekommer mig, at den højtærede Finansminister trods sin Tale fremdeles skylder Bevis for, at denne Landskatastrofe er blevet i væsentlig Grad formindsket, mildnet ved, at man har ventet de 2 Maaneder i Stedet for at skride til effektive Foranstaltninger allerede i Juli Maaned. Nationalbankdirektør Ussing anfører, at Grunden til, at den højtærede Regering den Gang nægtede at skride til Statsstøtte, var, at man ikke fandt det politisk opportunt paa det daværende Tidspunkt. Derefter maa jeg, da der, som sagt,

ikke er blevet ført noget Bevis for, at Katastrofen er blevet formindsket ved, at man har ventet 2 Maaneder, formode, at den egentlige Grund enten er at søge i partipolitiske Opportunitetshensyn paa det daværende Tidspunkt eller ogsaa simpelthen i, hvad der jo er hændt med denne højtærede Regering før, at den har været ude af Stand til at tage en Beslutning, ude af Stand til at bestemme sig for det ene eller for det andet. Det er gaaet her, ligesom jeg tillod mig at bemærke under Forhandlingen om vor fremtidige Forsvarsordning, at Regeringen tør hverken være aktiv og heller ikke forholde sig passiv. Den tør ikke tage Beslutning, og den tør heller ikke lade være at tage Beslutning. Den tør ikke være frimodig, og den er paa den anden Side bange for at være bange.

Om selve Lovforslaget vil jeg gerne bemærke, at det jo nu er afgjort, at Staten indskyder 40 Mill. Kr. som Præferencekapital, Store Nordiske 5 Mill. Kr. og Nationalbanken og Østasiatisk Kompagni Resten. Jeg vil gerne rette det positive Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister, om disse 55 Mill. Kr. er et effektivt Beløb, eller om der i dette Beløb inklusive deres Modkrav fra de paagældende Aktieselskaber paa Landmandsbanken. Det vil jeg bede den højtærede Handelsminister om at oplyse for dette Ting. Fremdeles vil jeg spørge med Hensyn til Statens Garanti for Nationalbankens midlertidige Laan, om Forholdet er at forstaa saaledes, at disse Laan skal afvikles og altsaa Statens Garanti ophøre, saa snart Præferencekapitalen er indbetalt. Det Spørgsmaal vil jeg ogsaa gerne have besvaret og dernæst, hvornaar Præferencekapitalen menes at kunne være indbetalt. Med Henblik paa Omfanget af disse midlertidige af Staten garanterede Forstrækninger vil jeg endvidere spørge, om man skal gaa ud fra, at de bl. a. og fortrinsvis gælder Dækning af Krav fra Udlandet, og om den højtærede Handelsminister er i Stand til at give nogen som helst eller blot en tilnærmelsesvis Oversigt over, hvor store disse Krav er, og til hvilken Termin de forfalder. I § 2 er der Tale om Aarsoverskuddets Anvendelse, og jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister, om han er i Stand til at skitsere, hvorledes dette Overskud under de foreliggende Forhold skal anvendes. I det nemlig Sparernes Tilgodehavender forudsættes at blive sikret ved Rekonstruktionen — det forstod jeg var Mening